

■ BARAT VÜSAL

YİYƏ

Bu gülün xətrinə dəyməyin belə,
Bu gülün yiyəsi gəlib çıxacaq.
Bu günü atmayın ayaq altına,
Bu günün yiyəsi gəlib çıxacaq.

Dəyməyin dəyəndə könlünə Sözün,
Getməyin üstünə bu keflə, Sözün.
Bu köhnə Qələmin, bu köhnə Sözün,
Şeirin yiyəsi gəlib çıxacaq.

Bilmək olmur ayın-günün işini,
Bir az təzələyim sənin huşunu...
Kül etməklədimi Simurq quşunu,
O külün yiyəsi gəlib çıxacaq.

Hər gün sanmayın ki, nəşə günüdür,
O din-imandamı nəşə üçündür?
Bir gün görəcəksiz məhşər günüdür,
Bu dinin yiyəsi gəlib çıxacaq.

Öldür, aradakı xətiri, öldür,
Öldür, haqq-sayı itirib öldür.
Öldür Baratı da götürüb öldür,
Ay ölüm, yiyəsi gəlib çıxacaq!

MƏNİ BAĞIŞLAYIN

Məni bağışlayın məni sevənlər,
Başım zaman-zaman qarışıq olub.
Məni tutan özgə qarğıışı deyil,
Özcə nadanlığım - qarğıışım olub.

Mənə nə olubsa bəlkə də elə,
Adam olduğumun üzündən olub.
Həmişə başıma düşən daşların,
Həmişə yekəsi özümdən olub.

Heç belə almazdım öyüdü, bilsəm,
Vaxtında gedərdim bir ayrı "dərsə".
Bir az ərəkəşöyün böyüdülmüşəm,
Elə uşaqlıqdan tərs oğlu tərsəm!

Elə bil yaşamır, ütələnirəm,
Daim başqasını soraqlayıram.
Mənə yüyürəni itələyirəm,
Məndən qaçanları qucaqlayıram.

Məşğulam bir özgə "sevişmək" ilə,
Özüme "səhvini qan", deyəmmirəm.
Görən nə tapmışam çor demək ilən,
Sanki can deyənə can deyəmmirəm.

Mən buyam, o köhnə "Əhmədi-Biqəm",
Özümdən nəşə baş açə bilmirəm.
Bəlkə sevgilərə layiq deyiləm,
Bütün nifrətlərə necə?
Bilmirəm!

QAZANC

Öz süfrəmdi bu süfrə,
Bu tam mənim, dad mənim.
Dönməz əqidə, vüqar,
Sönməz ocaq-od mənim.

Ta dərdimin dərdi yox,
Gözlərimdə örtü yox!
Mənə görə fərqi yox,
Doğma mənim, yad mənim!

Butamdı əllərim də,
Utan di, əllərimdən!
Tutanda əllərimdən,
Tutdu istedad mənim!

Müqəddəsdir hər anım,
Yaratmaqdır məramım.
Məndən ötrü yaranıb,
Zaman mənim, vaxt mənim!

Ölsəm də, qorxummu var?
Barat daima yaşar.

Qurşar, belimi qurşar,
Qazandığım ad mənim!

MƏNİ İSTƏYƏNLƏR

Dönmədi öz sevdasından,
Kərəm məni istəyəndi.
İlahi eşqin yolunda
Ölən məni istəyəndi.

Kimşə sandı yolçu heçdi,
Guya ki, yolçuluq puçdu.
Üstündən Ağ atlı aşdı,
Bələn məni istəyəndi.

Qan istəyəne qan verər,
Haqqa canın qurban verər.
Xalqa, millətə can verər,
Ərən məni istəyəndi.

Daş var, suyun candaşdı,
Su daşı yox, "mən" daşdı.
İçimdə bir mən yaşayır,
O mən məni istəyəndi.

Kimşə düşdü elə oda,
Döndü Oba-Elə, oda.
Özgə deyil, elə o da,
Həməni məni istəyəndi.

Şair, baxma hamı yazır,
Yazan Əvvəl-Sonu yazır.
Nə deyirəm, onu yazır,
Qələm məni istəyəndi.

Dağlar başında döyüşür,
Minbir yaşında döyüşür.
Uçan daşı da döyüşür,
Qalam məni istəyəndi.

De, səs eşidib niyə sən,
Ay Barat, hay verməyəsen?
Qapım döyülür deyəsən,
Görən məni istəyəndi?!

AĞILLI DƏLİ

Belə doğulmuşam anadan, belə,
Ağıllı dəliyəm, dəli ağıllı!
Belə-belə işlər, a nadan, belə...
Ağıllı dəliyəm, dəli ağıllı!

Bəlkə də Əvvəlim, Axırım budu,
Paxırım açılır... paxırım budu.
Neynim, olub-qopan ağılım budu,
Ağıllı dəliyəm, dəli ağıllı!

Dəli olduğuma dəlil ol, masam,
Sən də mənim kimi dəli ol, masam!
Mən şair olmazdım dəli olmasam,
Ağıllı dəliyəm, dəli ağıllı!

Məni nahaq dəli sanırlar, vallah,
Məni ağıllıtek tanırlar, vallah!
Ağıl paylayanam hamıya, vallah,
Ağıllı dəliyəm, dəli ağıllı!

Sən gün-saatıma gəlib bax, atam,
Mənə yarımçıqlar kaş ki, baxa tam!
Elə narahatam... elə rahatam...
Ağıllı dəliyəm, dəli ağıllı!

Məndən qeybət edib dost-tanişma,
Dəlidir, dedilər, ondan danışma!
Yox, asan deyildir mənəni danışmaq,
Ağıllı dəliyəm, dəli ağıllı!

Bilir haqdır ölüm-itim, şairlər,
Şair varsa, ölüm nədi, şairlər?
Bircə şeir yazır bütün şairlər,
"Ağıllı dəliyəm, dəli ağıllı!"

TOY ÇADIRI

Ömrü boyu oynamaqdan
Şair elə bil, doymayır.
Onun yolunda oynayır,
Bunun yolunda oynayır.

Qana batır, lalələni,
Kama çatır, halələni.
Vaxt olur ki, şələləni,
Şələ belində, oynayır.

Ola bilmir heç vaxt zalım,
Olamdır da, ağrın alım!
O qızların, bu qızların
Şirin dilində oynayır.

Bax bir bunun inadına,
Bir adına, min adına!
Qalxır Durna qanadına
Durna telində oynayır.

Dərd verəni salmır dərdə,
Qurban olum belə mərdə.
Dözəmməyib, düşmənlə də
Hərdən zulumla oynayır.

Yanır nadan oynayanda,
Gülür adam oynayanda.
Eh, nə zaman oynayanda,
Adam halında oynayır.

Bir toya bax, qərib süzür,
Öz toyuna gəlib süzür.
Öz içinə girib süzür,
Çıxıb çölündə oynayır!

İlhamı ki, aşib-daşdı,
Bir də gördün qanad açdı.
Yazdığı şeir şabaşdı,
Qələm əlində oynayır.

Dayanmadan toy çaldırır,
Qəlbi olur toy çadırı.
Ölməyir ha, qol qaldırıb,
Şair ölümə oynayır!
Şair ölümə oynayır?!

* * *

İçimdən səs gəlir:
"Sən kimsən? Sən nəsen?"
Olmamış kimisən,
Olmasan səndə Sən!

Mən insan sanılam,
Duyulam, anılam.
Kaş dönüb Sən olam,
Sən nə Sən! Sən nə Sən!

Həm varam, həm də yox,
Mən həqqəm, bəndə yox!
Sən ey mən, məndə yox,
Səndəsən! Səndəsən!

ÜRƏK

İçindən ağlayır, gözündən gülür,
Yaralı ürəyi tanıyıram mən.
Allah bu ağlamaq, bu gülmək üçün
Yaradıb ürəyi, tanıyıram mən!

Baxan elə sanır nə dərdi vardır,
Guya elə ona nə gəldi, yardır.
Silahı ya sevgi, ya etibardır,
Yaraqlı ürəyi tanıyıram mən!

Nə qorxağa, nə də sinənə uyar,
Uyanda Xumara, Sənana uyar.
Yarar, ürəyini sinənə qoyar,
Yar adlı ürəyi tanıyıram mən!

Qanımızı qaraltmağa dadanıb,
Nəfəsləri daraltmağa dadanıb.
Özü kimi qaranəfəs adamın
Qaradı ürəyi... tanıyıram mən!

Deməyin, bilirəm haradan belə,
Çoxunu yaradıb yaradan belə.
Bağı susuz qoyub saraldan elə
Saraldır ürəyi... tanıyıram mən!

Bircə işi yoxdu taxtdan asılı,
Amma asılıdır, Haqqdan asılı!
Özü də ürəktək sapdan asılıb,
Baratı - ürəyi tanıyıram mən!

OIL KÖRPÜ

Haqqı gezirsənsə də,
Yol - körpünün üstündə...
"Qıl körpü"nün üstündə!

Qorxma, diriləcəksən,
Öl! - körpünün üstündə,
"Qıl körpü"nün üstündə!

O Çiçəklər çiçəyi,
Gül körpünün üstündə,
"Qıl körpü"nün üstündə!

Kişisənsə ağlama,
Gül! - körpünün üstündə,
"Qıl körpü"nün üstündə!

Qılanda namazını,
Qıl, körpünün üstündə,
"Qıl körpü"nün üstündə!

"Ol" nə deməkmiş aşiq?
Ol, körpünün üstündə,
"Qıl körpü"nün üstündə!

Barat, şeirini oxu,
Gəl, körpünün üstündə,
"Qıl körpü"nün üstündə!